

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål nedlægger sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF påstand om annullation af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4754 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, om afvisning af en anmodning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende et nyt fiskerifartøj, Niamh Eoghan, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende den nævnte anmodning, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der blev annulleret for så vidt angår sagsøgeren ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført følgende anbringender:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har handlet uden retsgrundlag. Artikel 4, stk. 2 i Rådets beslutning nr. 97/413/EF af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf (EUT L 175, s. 27) indeholder stadig det nødvendige retsgrundlag for den anfægtede beslutning og dermed havde Kommissionen angiveligt ikke det fornødne retsgrundlag til at vedtage beslutningen som en ad hoc-beslutning.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte en væsentlig formforskrift. Sagsøgeren har anført, at den anfægtede beslutning i medfør af Rådets beslutning nr. 97/413/EF skulle have været vedtaget efter proceduren for forvaltningsudvalg og at Kommissionen, idet den valgte at vedtage beslutningen ad hoc, tilsidesatte væsentlige formforskrifter.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved fejlfortolkning af artikel 4, stk. 2 i Rådets beslutning nr. 97/413/EF har overskredet sine beføjelser, navnlig ved at forlade sig på irrelevante kriterier og ikke tage hensyn til definitionen af »fiskeriindsats« i Rådets beslutning nr. 97/413/EF og i fælleslovgivningen om fiskeri, der var gældende på tidspunktet for sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage i december 2001.

Endvidere gøres det gældende, at den anfægtede beslutning indeholder en række åbenbare fejl med hensyn til vurderingen af sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage. Sagsøgeren har navnlig anført, at Kommissionens beslutning om at afvise

sagsøgerens anmodning idet anvendelsen af erstatningskapacitet fra en række mindre fartøjer til brug for Niamh Eoghan medførte, at den totale kapacitet af den irske flåde ikke blev forøget, da dette fartøj blev registreret, skal forkastes.

Endelig har sagsøgeren hævdet, at Kommissionen tilsidesatte retten til god forvaltning. Det er gjort gældende, at Kommissionens afslag på at vurdere anmodningens berettigelse udgør en tilsidesættelse af dens forpligtelser i medfør af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og navnlig sagsøgerens ret i medfør af artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning nr. 97/413/EF til at få anmodningen vurderet »retfærdigt og indenfor en rimelig frist«.

Sag anlagt den 27. september 2010 — Murphy mod Kommissionen

(Sag T-467/10)

(2010/C 328/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Larry Murphy (Castletownbere, Irland) (ved A. Collins, SC, barrister N. Travers og solicitor D. Barry)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4753 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, om afvisning af en ansøgning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende en foreslået ny pelagisk trawler til erstatning for MFV Menhaden, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende den nævnte anmodning, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der blev annulleret for så vidt angår sagsøgeren ved Domstolens dom af 17. april 2008, forenede sager C-373/06 P, C-379/06 P og C-382/06 P, Flathery m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 2649.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål nedlægger sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF påstand om annullation af Kommissionens beslutning der blev meddelt ved dokument. K(2010) 4753 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland om afvisning af en anmodning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende en eventuel ny pelagisk trawler til erstatning for MFV Menhaden, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende den nævnte anmodning, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der blev annulleret for så vidt angår sagsøgeren ved Domstolens dom af 17. april 2008, forenede sager C-373/06 P, C-379/06 P og C-382/06 P, Flathery m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 2649.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført følgende anbringender:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har handlet uden retsgrundlag. Artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning nr. 97/413/EF af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf (EUT L 175, s. 27) indeholder stadig det nødvendige retsgrundlag for den anfægtede beslutning og dermed havde Kommissionen angiveligt ikke det fornødne retsgrundlag til at vedtage beslutningen som en ad hoc-beslutning.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte en væsentlig formforskrift. Sagsøgeren har anført, at den anfægtede beslutning i medfør af Rådets beslutning nr. 97/413/EF skulle have været vedtaget efter proceduren for forvaltningsudvalg og at Kommissionen, idet den valgte at vedtage beslutningen ad hoc, tilsidesatte væsentlige formforskrifter.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved fejlfortolkning af artikel 4, stk. 2 i Rådets beslutning nr. 97/413/EF har overskredet sine beføjelser, navnlig ved at forlade sig på irrelevante kriterier og ikke tage hensyn til definitionen af »fiskeriindsats« i Rådets beslutning nr. 97/413/EF og i lovgivningen om fiskeri, der var gældende på tidspunktet for sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage i december 2001.

Endvidere gøres det gældende, at den anfægtede beslutning indeholder en række åbenbare fejl mht. vurderingen af sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage. Sagsøgeren har navnlig anført, at Kommissionens beslutning om at afvise sagsøgerens anmodning på grund af større omfang under hoveddækket på det foreslåede nye fartøj i forhold til Menhaden er åbenbart fejlagtig, hvilket også er tilfældet for Kommissionens antagelse om, at det foreslåede nye fartøjs »fiskeriindsats« vil være større end Menhadens »fiskeriindsats«.

Endelig har sagsøgeren hævdet, at Kommissionen tilsidesatte retten til ligebehandling. Det er gjort gældende, at Kommissio-

nens afslag på anmodningen på baggrund af det større omfang under hoveddækket på sagsøgerens foreslåede nye fartøj er en væsentlig forskel i forbindelse med behandlingen, der udgør ulovlig forskelsbehandling af sagsøgeren sammenlignet med den fuldstændigt anderledes måde, hvorpå andre anmodninger om yderligere sikkerhedstonnage blev behandlet i Kommissionens beslutning nr. 2003/245, og med en af de ved nævnte beslutning afviste anmodninger, som senere blev godkendt i Kommissionens beslutning K(2010) 4765 af 13. juli 2010.

Sag anlagt den 4. oktober 2010 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-475/10)

(2010/C 328/77)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne C. Botelho Moniz og P. Gouveia e Melo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2010) 4891 endelig af 20. juli 2010 vedrørende en af Portugal anvendt skattelignende afgift med henblik på finansiering af salg fremstød for vin — sag C-43/2004 (ex NN 38/2003), annulleres.
- Subsidiært, syvende og niende betingelse i artikel 3, stk. 2, i beslutningen annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- a) Retlig fejl med tilsidesættelse af traktatens artikel 107, stk. 1, idet den del af indtægterne fra afgiften med henblik på finansiering af salg fremstød for vin, der anvendes til finansiering af støtte til salg fremstød og reklame for vin i overensstemmelse med lovdekret nr. 119/97 af 15. maj 1997, betegnes som statsstøtte.
- b) Retlig fejl med tilsidesættelse af traktatens artikel 107, stk. 1, og artikel 296 samt af Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 (¹), i det omfang Kommissionen anså støtten til salg fremstød og reklame for vin for statsstøtte uden hverken at undersøge, om støtten kunne begrænse konkurrencen på markedet, eller om den kunne udgøre en de minimis-støtte.